

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndz/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 2020200035
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2020200035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: BRUTTO s.r.o., Trnavská cesta 912, Sered', právne zastúpený: JUDr. Ružena Bubeníčková, advokátka, Paulínska 20, Trnava, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Kollárova 8, Trnava, za účasti: 1/ IJ., Y, N., 2/ DELTA Consult, a.s., Paulínska 24, Trnava, 3/ Oberbank Leasing s.r.o., Prievozská 4/A, Bratislava, 4/ SAJVA, spol. s r.o., Niklova 3663/12, Sered', 5/ PCP INVEST, s.r.o., Niklova 4346, Sered', 6/ SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Cukrovarská 726, Sered', v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2019/037026/Bo zo dňa 16.12.2019 v spojení s opravou chyby v písaní č. OU-TT-OVBP2-2019/037026/Bo zo dňa 17.01.2020, o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom voči sudcovi Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubomírovi Bundzelovi z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 20S/21/2020, takto

rozhodol:

Sudca Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubomír Bundzel je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20S/21/2020.

Odôvodnenie

1. Správnou žalobou doručenu Krajskému súdu v Trnave dňa 04.02.2020 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2019/037026/Bo zo dňa 16.12.2019 v spojení s opravou chyby v písaní č. OU-TT-OVBP2-2019/037026/Bo zo dňa 17.01.2020.
2. Vec bola pridelená elektronickou podateľňou Krajského súdu v Trnave na prejednanie a rozhodnutie senátu 20S. Konanie o žalobe je vedené pod sp. zn. 20S/21/2020.
3. Písomným podaním zo dňa 27.04.2020 uplatnila právna zástupkyňa žalobcu námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Ľubomírovi Bundzelovi z dôvodu, že existujú pochybnosti o jeho nezaujatosti v konaní.
4. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že z listu Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/21/2020-36, ktorý prevzala dňa 15.04.2020 zistila, že vo veci správnej žaloby rozhoduje senát 20S, ktorého členom je JUDr. Ľubomír Bundzel. V námietke zaujatosti uviedla, že konateľ žalobcu, F. S. N., U., pochádza a býva v Seredi, odkiaľ je aj JUDr. Ľubomír Bundzel. Konateľ žalobcu sa dozvedel, že JUDr. Ľubomír

Bundzel je blízkym priateľom primátora Mesta Sereď, ktoré vo veci rozhodovalo v prvom stupni a ktorého rozhodnutie žalobca žiada zrušiť. Taktiež sa dozvedel, že JUDr. Ľubomír Bundzel bol s primátorom Serede na spoločnej dovolenke.

5. Sudca JUDr. Ľubomír Bundzel vo vyjadrení zo dňa 12.05.2020 k uplatnenej námietke zaujatosti uviedol, že je pravdou, že osobne pozná primátora Mesta Sereď F. S. Y., s ktorým je v kamarátskom vzťahu a tyká si s ním. Nie sú však v pravidelnom kontakte a nie je pravdou, že boli na spoločnej dovolenke. Vo veci sa necíti byť zaujatý, avšak vzhľadom k tomu, že by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti navrhol, aby bol vylúčený z rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 20S/21/2020.

6. Dňa 12.05.2020 bol spis predložený predsedovi Krajského súdu v Trnave na rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 88 SSP z dôvodu, že JUDr. Ľubomír Bundzel sám navrhol svoje vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci.

7. Podľa § 87 ods. 1 SSP, sudca správneho súdu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, ich zástupcom alebo k osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, alebo ak konal, či rozhodoval vo veci ako zamestnanec orgánu verejnej správy.

8. Podľa § 88 ods. 1 SSP, ak sudca správneho súdu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, zistí skutočnosť, pre ktorú je vylúčený, oznámi ich bezodkladne predsedovi súdu; v konaní môže urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu oznamuje svoje vylúčenie podpredsedovi súdu.

9. Podľa § 88 ods. 2 SSP, o vylúčení sudcu rozhoduje bezodkladne predseda súdu. O vylúčení predsedu súdu rozhoduje bezodkladne podpredseda súdu.

10. Podľa § 90 ods. 1 SSP účastník konania má právo z dôvodov uvedených v § 87 uplatniť námietku zaujatosti.

11. Podľa § 90 ods. 2 SSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník konania podávajúci námietku o dôvode vylúčenia dozvedel a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, správny súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému správneému súdu neprekladá. Ustanovenie § 58 ods. 1 sa nepoužije.

12. Podľa § 92 ods. 1 SSP správny súd predloží vec s vyjadrením namietaného sudcu nadriadenému správneému súdu do siedmich dní od uplatnenia námietky zaujatosti. Z odseku 2 citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený správny súd do siedmich dní.

13. Dňa 18.05.2020 bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený predsedom Krajského súdu v Trnave predložený spis sp. zn. 20S/21/2020 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v zmysle § 92 ods. 1, 2 SSP na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil žalobcom uplatnenú námietku zaujatosti, túto prejednal v intenciách právnej úpravy §90 v spojení s § 87 a nasl. SSP a dospel k záveru, že je dôvod na vylúčenie dotknutého sudcu z prejednávania a rozhodovania veci.

15. Účelom právnej úpravy ustanovenej v § 87 SSP je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

16. Pomer k veci ako okolnosť spochybňujúca nezaujatosť sudcu predpokladá situáciu, keď sudca je právne zainteresovaný na výsledku konania. O pomere k účastníkovi alebo k zástupcovi ako okolnosti vzbudzujúcej pochybnosti o nezaujatosti sudcu možno uvažovať, ak sa zakladá na príbuzenstve, či iných kladných alebo záporných vzťahoch sudcu k účastníkom alebo k ich zástupcom. Zákomom

predpokladané dôvody podmieňujúce zaujatosť alebo nezaujatosť sudcu na prejednanie a rozhodnutie pridelenej veci musia vyplývať z objektívnych skutočností.

17. Predpokladom skutočného uplatnenia zásady rovnosti účastníkov v konaní a zaistenia záruk správneho a spravodlivého rozhodnutia je, aby v konaní konal a rozhodoval sudca nezaujatý, ktorý nie je v žiadnom osobnom vzťahu k účastníkom a k ich zástupcom, a ktorý nie je žiadnym spôsobom zainteresovaný na výsledku konania. V súlade s tým, zákon v ustanovení § 87 ods. 1 SSP ustanovil ako dôvody vylúčenia sudcu sudcov pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom. Zákon zakladá vylúčenie sudcu na existencii určitého dôvodu vymedzeného takými konkrétne označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatosť pochybnou. Vylučuje sa tým subjektívny pohľad na vylúčenie sudcu.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 47/05, v ktorom ústavný súd vyslovil právny záver, že „obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, to znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci“. Ústavný súd Slovenskej republiky nestrannosť sudcu judikoval aj v ďalších rozhodnutiach (napr. sp. zn. III. ÚS 71/97, I. ÚS 73/97).

19. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že sudca je predstaviteľ súdnej moci. Právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov. Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

20. Podľa § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“) v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. V občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení, sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Z toho vyplýva, že sudca musí byť nielen nestranný, ale sa musí ako nestranný javiť aj navonok (§ 2 ods. 1 a 2 zákona o sudcoch).

21. Správny súdny poriadok spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť, avšak odôvodnenú, o ich nezaujatosti.

22. V prejednávanej veci je nesporné, že člen senátu 20S Krajského súdu v Trnave - sudca JUDr. Ľubomír Bundzel je v kamarátskom vzťahu s primátorom Mesta Sered', ktoré vo veci rozhodovalo v prvom stupni a ktorého rozhodnutie žalobca žiada zrušiť. Sudca JUDr. Ľubomír Bundzel vo vyjadrení zo dňa 12.05.2020 k uplatnenej námietke zaujatosti síce uviedol, že sa vo veci necíti byť zaujatý, avšak vzhľadom k tomu, že by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti navrhol, aby bol vylúčený z rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 20S/21/2020.

23. Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku (Piersach v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 01.10.1982).

24. Existencia nestrannosti musí teda byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe

osobného presvedčenia a správania sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, t. j. zisťovaním, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 16/00).

25. Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je zvyčajne definovaná ako „absencia predsudku alebo zaujatosti v konkrétnej veci“.

26. Za objektívne pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci pristupuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine iura et studio“, teda nezávisle a nestranne.

27. Predpokladom skutočného uplatnenia zásady rovnosti účastníkov v konaní a zaistenia záruk správneho a spravodlivého rozhodnutia je, aby v konaní konal a rozhodoval sudca nezaujatý, ktorý nie je v žiadnom osobnom vzťahu k účastníkom a k ich zástupcom, a ktorý nie je žiadnym spôsobom zainteresovaný na výsledku konania. V súlade s tým zákon vo vyššie citovanom ustanovení § 87 ods. 1 SSP stanoví ako dôvody vylúčenia sudcu sudcov pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom. Zákon zakladá vylúčenie sudcu na existenciu určitého dôvodu vymedzeného takými konkrétnymi označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatosť pochybnou. Vylučuje sa tým subjektívny pohľad na vylúčenie sudcu.

28. Práve osobitný vzťah sudcu k štátu musí sudcovi umožniť konať a rozhodovať nezávisle a nezaujato vo všetkých veciach, teda aj vo veciach podliehajúcich súdnemu prieskumu. K tomuto postojú čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky výslovne sudcovi priznáva nezávislosť pri výkone jeho funkcie.

29. Vzhľadom na vyjadrenie sudcu JUDr. Ľubomíra Bundzela k žalobcom uplatnenej námietke zaujatosti, ako aj na jeho návrh na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 20S/21/2020, pretože by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 92 ods. 2 SSP dospel k záveru, sú splnené zákonné podmienky, aby skonštatoval, že sudca Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubomír Bundzel je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20S/21/2020.

30. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a/ v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neuplynú,

b/ ktoré uplynuli po 12. marci 2020 odo dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

31. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Ustanovenie § 1 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

32. Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vzhľadom na citované ustanovenia zákona

č. 62/2020 Z.z. postupoval pri posúdení lehoty na podanie námietky zaujatosti (§ 91 ods. 1 SSP) v súlade s § 2 ods. 1 veta prvá v spojení s § 1 písmena a/ zákona č. 62/2020 Z.z.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.